

Universitätsbibliothek Paderborn

**Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi
Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici**

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

33 Visitator nihil potest accipere, praeter victualia, nec familia sua etiam praetextu officii, nec sui munus, etiam oblatum, alias poenam incurunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

concordiarum, quæ tantum suos obligant auctores, non autem successores, quomodo nus ab Episcopis visitari, corrigi, & emendari etiam auctoritate Apostolica possint, & valeant, ut de voto Rotæ fuit ab eadem sacra congreg. decisum, ut in declarat. super. eod. c. 4. §. congregatio censuit. de voto, & ita potest etiam visitare res, & bona, rerumque & bonorum capitularium administratores. ut ibidem. §. presupposito.

1. Visitatores & regulares à capitulo generalibus electi eamdem habent auctoritatem in sue congregationis monasteria, ac regulares in eis commorantes, quam alij præsides, ac visitatores in cœteros habent ordines, tenenturque sive congregationis monasteria frequenter visitare, illo tum reformationi incumbere, & ea ob servare, quæ sacris canonibus, & in sacro concil. Trid. sunt decreta, ut cap. 8. sess. 2. 5. de regul. & monial. debentque emnes, & singuli, ad quos visitatio spectat, paterna charitate, Christianoque zelo munus amplecti, modestoque esse equitatu & famulatu contenti, ac studere, quam celeri mè (debita tamen cum diligentia) visitationem ipsam absolvere. conc. Trid. in d. c. 3. circ. aned sess. 2. 4. de refor. & licet celeri mè visitatoribus visitatio sit adimplenda, concilium tamen certum terminum præfigere noluit, hoc visitatorum arbitrio relinquendo. sacr. congreg. eodem cap. 3. sub tit. Gadice.

2. Interim verò & visitatores caverentur de bient, ne inutilibus sumptibus, cuiquam graves, & onerosive sint, neve ipsi, aut quisquam suorum quidquam procurationis causa, pro visitatione, etiam testamento rum ad pios usus, præter id quod ex reli giosis ijs jure debetur, aut alio quovis no-

mine, nec pecuniam, nec munus quodecum que sit, etiam qualitercumque offeratur, accipiant, quacunque consuetudine etiam immemorabili non obstante, exceptis tam victralibus, quæ sibi, ac suis frugali ter, moderateque pro temporis tantum necessitate, & non ultra, erunt ministranda c. 1. §. procurationes, de cens. in 6. contrafaci entes in acceptatione etiam ponte oblato rum ad dupli restitutionem intra mensuram tenentur, quo elapsò, & non facta restitu tione, suspensionis, & alias pœnas incur runt. ut in cap. exigit. de cens. in 6. & conc. Trid. eod. cap. 3. §. quod si quisquam, & vers. interimque c. c. avendum c. inter cetera. 10. qu. 3. c. cum apostolus. ext. de cens. & c. exigit. eod. tit. in 6. pro visitatione autem nihil unquam quis accipere potest, præter victralia, ut in decis. super eodem c. 3. sub. tit. Marfican. nisi constitutione antiqua caveretur, quod ex omnibus legatis certum quid pro Episcopo detrahatur, quo casu potest Episcopus, etiam in visitatione, taxam hujusmodi exigere, quod ad legata pia. congreg. super eod. c. 3. sub. tit. Cæsar augustana, & ubi adeo immemorabilis consuetudo, quod ab oppidis visitatis tribuantur victralia, & hospitia, à clericis verò certum quid in pecunia, si communitates non conqueruntur, servanda est consuetudo. ut in dictis decis. super eodem cap. 3. sub. tit. Cæsar augustan. ubi autem est consuetudo, quod pro visitatione aliquid solvatur, est in options eorum, qui visitantur, si malint solvere consuetum, potius victralia subministra re, & possunt visitari, modò pecuniam, modò victralia, quotannis præbendo variare, non tamen quod ad partem, ut pars in victralibus, pars in pecunia exolvatur, ut in decis. super eodem cap. 3. sub. tit.

Ddd 3 Media

Mediolan. Oxoniens. & in fin. ibi, die 13. Au-gusti 1591.

34 Vicarialia † verò, sive procurationes à visitatis tantum præstari debent: quòd, si consuetudo sit, ut à communitatibus præ-sentur, ea servanda est, si autem laici visita-tionem procurare solent, ea etiam con-suetudo servari debet, quandiu ipsi voluer-int, sed, si recusarent, non sunt cogendi, ut in decis. super pra cap. 3. sub tit. Vinti-millien.

35 Potestque † Episcopus iterum visitare ecclesiæ visitatas ab inferioribus, non ta-men punire punitos ab eis; nec ab inferio-ribus visitatoribus absoluti innocentiam suam iterum demonstrare tenentur, ut in decis. ibi sub tit. Buscoducen.

36 Potest etiam † Episcopus visitare cu-mulativè, quòd ad omnia beneficia subdita Abbati habenti quasi Episcopalem juris-dictionem, ut ibi sub tit. Caſtri Durantū, & cogere Præpositum exemptum solitum vi-sitare, ad visitandum quolibet anno per se ipsum, & intra mensē rationem reddere, dictaque testiū eidem Episcopo exhibe-re, exemptione non obstante, ut ibidem in decis. sub tit. Cremonen. & per villas ex-iens, ut sacramentum confirmationis tan-tum conferat, prandia enormiter † fieri permitttere non debet, sed secundum me-dioicitatem uniuscujusque loci convivium debet præparari, ne eo prætextu pauperi-bus damna incutiantur, ut cap. fin post med. 10. queſt. 3. Minorique quo possunt equi-tatu, & famulatu debent visitatores esse contenti, ut in eod. cap. 3. circa medium. Et

37 Moniam † contra Episcopos visitantes, constar antiquitus plures querimonia- fuisse delatas, ut in cap. cavendum, & cap. inter cetera, eadem queſt. 3. qui quinquage-

narium numerorum evectionum excede-bant, utrin eodem cap. inter cetera, §. cum re-ré, & ibi gloss. in ver. quinquagenarium, & in extravag. benedicti, que incipit, us-electionis, de censib.

Præpterea fuit postea numerus præ-finitus, & statutum, quòd Archiepiscopi visitantes pro diversitate Provinciarum, & facultatibus ecclesiistarum, 40. vel 50. evectionum numerum. Episcopi autem 20. vel 30. Cardinales 25. led non loqui-tur de Cardinalibus. S.R.E. nunquam ex-cederent, Archidiaconi 5. vel 7. ad sum-mum, Decani, idest Archipresbyteri rurales, ut hodie Vicarij Foranei sub Epi-scopis duobus equis cōtentи esse deberent; nec cum canibus, venatoribus & avibus, sed ita procedere debent, ut non quæ sunt sua, sed, quæ Iesu Christi quærere videantur, non sumptuosas epulas appetere, sed cum gratiarum actione, quod honeste, ac competenter illis fuerit ministratum recipere debent, cap. cum Apostolus, §. quo circa de cens. ne contra eos dicatur, quòd vix cautela diversorum coquorum eos po-test satiare, unde ex nimia ingurgitatione os olet, ut ibi per glo. in verb. sumptuosas. Et dictus numerus secundum toleran-tiam, est ad summum statutus, in illis locis in quibus ampliores sunt redditus, & juxta ecclesiæ facultates potest observari. In pauperibus autem locis tantus numerus haberi non debet: ne ex tolerantia ma-jorrum minores merito doleant se gravari, ut eodem cap. cum Apostolus, §. sanè, & ibi Abb. num 3.

In concilio † autem primo Provinciali Mediolanen. à sanctæ memorie Carolo Cardinali Borromeo celebrato, auctorita-te Apostolica confirmato, numerus fuit

pri-

